

KALOCSA ZSUZSA

Égi manna

Az ember ma már
oly csodákra képes,
minden titkot megfejt,
az elme oly éles.
Végtelen lesz létünk,
tán meg sem halunk,
tengerpart helyett
a Holdra utazhatunk.
Ki e helyre vágyik,
roppant kíváncsi,
itt a földön tovább
nem is akar élni?
Elképzeli, mily szép
lesz ott az élet,
földi halandó
a csillagokkal ébred.
Égi mannával
csillapítja éhét,
angyalok közt vajon
megleli szerelmét?

Búsan hallgatja az
angyalok dalát,
táncuk sem feledteti
az ő bánatát.
Sehol nem látja imádott
kedvesét,
visszavárja őt a csodás
földi lét!

A kenyér ünnepe

Anyám keze alatt
dagad a liszt, a kovász
kenyérről álmodik

Látogatás a nagynénémnél

Látogatóba indultam a távoli nagynémhez. Mehettem volna busszal is, de én a vonatot választottam. Sokkal kényelmesebb utazás szempontjából a vonat, mint az autóbusz, nem kell szorongani az ülések között.

Másfél óras volt az utazás. Mikor megérkeztem, nagyném már a kapuban várt. Nagy örömmel fogadott és üdvözöltük egymást.

– Olyan régen láttalak, kicsi húgom, miért nem jössz gyakrabban? – tette fel a kérdést.

Szeretettel betessékelt a házba, hellyel és finom ropogós kaláccsal kínált, miközben a kérdéseit egymás után tette fel.

Alig győztem a válaszokkal. A család minden tagjára kíváncsi volt, hogy vannak, mi a legnagyobb újság, szenzáció a faluban, amióta elköltözött onnét? Még olyan dolgokra is emlékezett, amiket én már rég elfeleddem.

Micsoda asszony a nagyném, pedig már elmúlt 75 éves! Soha nem fog megöregedni, gondoltam magamban, mert ezelőtt öt éve is így nézett ki, mint most. Ad magára, meg kell hagyni.

Megebédeltünk. Majd a sütizés és kávézás közben a fényképalbumot nézegettük és az emlékeit kezdte mesélni. Mikor még kislány, nagylány, fiatalasszony volt. Milyen szép és jó is volt abban az időben! Hangja időnként el-elcsuklott, könnycsepp szökkent a szemébe.

– Milyen boldogságban éltünk mi az öregemmel, de ennek vége, magamra hagyott, elment örökre!

S én hallgattam, mert meg kellett hallgatnom, s vigasztalnom.